

OVER
D

Frits Jongboom (42) is predikant in Zaandam en Purmerend. Daarnaast schrijft hij. Dagelijkse humor & boodschappen is een autobiografisch dagboek waarvan onlangs een tweede deel is verschenen. Verder is er de nieuwe serie over Max & Maya die vooral bedoeld is voor kerkelijk werk. Onlangs verscheen zijn jeugdboek Het Keldergeheim. Frits is getrouwd met Tjitta en vader van drie zoons Jan (18), Kees (16) en Wim (13) en dochter Ineke (12).

Bewerkt door: Silvester van der Pol | Fotografie Elisabeth Ismail

'Wie scheldt, betaalt bij ons thuis een euro'

Frits is opgegroeid in een degelijk christelijk gezin. Hij heeft nooit de behoefte gehad zich af te zetten tegen zijn ouders of tegen het geloof. Frits stortte zich liever in de gospelmuziek. Hij ziet dat niet direct terug in zijn kinderen. Die leven heel anders, veel vrijer, dan hij vroeger. Ook de omgang met ouders verschilt nogal. Frits probeert vooral een vriend voor zijn kinderen te zijn, maar ziet dat niet altijd beloond met vriendelijk gedrag. Dat valt hem wel eens zwaar.

Wat vind je het leukste aan het vader zijn?

"Ik heb er vier vrienden bij gekregen. We voetballen iedere avond met elkaar op het trapveldje achter het huis. Vriend en vader zijn hoeft elkaar niet uit te sluiten. Als kinderen jonger zijn, overheerst de vaderrol, omdat je dan veel meer een voorbeeldfunctie hebt. Naarmate ze groter worden, gaat het vriendschappelijke element meer tellen. Ik hoop vooral dat mijn kinderen later zullen zeggen dat ik hun iets van Gods liefde heb meegegeven."

Wat hoop je dat ze niet over je zullen zeggen?

"Hij dacht alleen aan zichzelf. Of dat terecht is? Niet helemaal. Maar ik ben inderdaad niet degene die zich helemaal opoffert. Mijn vrouw kan dat wel. Ik zoek ook altijd wel mijn eigen plezier, als het gaat om iets met de kinderen te doen. Ik cijfer me deels weg, maar niet honderd procent. Zo vindt onze Kees filmpjes maken het einde. Ik wil hem daar graag bij helpen, maar niet door mee te spelen. Wat ik daarbij leuk vind, is de montage en de belichting; daar draag ik dan mijn steentje aan bij."

Vind je jezelf een goede vader?

"De intentie is goed. Daarbij weet ik dat ik fouten maak. Ik probeer hun mee te geven wat ik belangrijk vind, maar het is gebrekkig. Ik onderneem wel veel dingen met ze. Dat is het sterke punt. Maar ik verdiep me niet altijd evenveel in hun bezigheden. En ik zou meer tijd voor ze vrij willen maken, ook in de geloofsopvoeding. Mijn oudste zoon heeft het geloof vaarwel gezegd. Hij is altijd braaf meegegaan, tot hij een jaar of veertien was. Hij beleeft de dingen vooral met zijn hoofd. Ook het geloof. Hij wilde zich toen ook laten dopen. Toen heb ik gezegd dat ik eerst zijn motivatie op papier wil zien. Dat lukt dan niet. Op het moment dat het naar zijn hart zou moeten zakken, heeft hij voor zichzelf de afweging gemaakt: waarom zou ik christen worden? Opvallend is ook dat ik juist met hem, toen hij jonger was, de meeste tijd heb besteed aan bijbelstudie en dergelijke. En juist hij haakt dan af. Het zit hem dus niet in de hoeveelheid kennis, maar dat wisten we natuurlijk wel. Het raakt me natuurlijk. Toch kan ik het heel goed loslaten. Aan de andere kant doet het pijn, omdat ik weet dat hij God pas weer zal gaan zoeken als hij door een crisis gaat."

Zijn er onderling veel discussies tussen deze vier pubers?

"Ja, het is altijd hectisch bij ons. Ik kijk wel eens jaloers naar gezinnen waar het ogenschijnlijk allemaal koek en ei is en waar ze leuke discussies hebben aan de maaltijd. Wij zijn blij als we het einde van de maaltijd fatsoenlijk halen. We hebben een druk, speels gezin. De kinderen proberen elkaar eerder af te troeven dan dat ze naar elkaar

luisteren. Er gaat geen dag voorbij dat er een paar geen ruzie of woorden hebben. Het botst want het zijn eigen karaktertjes. Niet alle kinderen zijn even gemakkelijk. Ook op het voetbalveldje moet er regelmatig eentje naar huis gestuurd worden."

Is jouw opvoedstijl anders dan die van je ouders?

"Ik wou dat ik het gezag van mijn moeder had. Mijn ouders hadden ook wel makkelijke kinderen aan ons. Ik zou tekenen voor kinderen zoals ikzelf geweest ben. Maar het is een andere tijd. Wat mijn kinderen nu naar mij durven roepen, zou ik vroeger niet hebben moeten flikken. Natuurlijk probeer ik dat te corrigeren, maar dat lukt niet altijd. Wie scheldt, betaalt bij ons thuis een euro. Die regel hakt er goed in. We hebben sommige zaken echt uit de praktijk moeten leren. Bijvoorbeeld dat tellen helpt, voordat je straf gaat geven."

Wat vind je moeilijk in het vaderschap?

"De geloofsoverdracht vind ik lastig. Het meegeven van wat mij daarin kostbaar is. Het verschil tussen een verhaal en een persoonlijke relatie – om dát over te brengen. Het blijft moeilijk om wat je voorleeft, tot navolging te laten leiden."

Wat is voor jou een moment met je kind(eren) om nooit meer te vergeten?

"Op zijn elfde verjaardag had Wim een crossfietsje gekregen. We fietsten terug naar huis en hij zei: 'Ik ben de gelukkigste jongen op aarde. Ik heb God en een crossfiets.'"